

ACC. N:R M. 8502: 1-2.

Landskap: *Skåne*

Upptecknat av: *J. A. Persson*

Härad: *Båva*

Adress: *St. Evarbröd. g. 13, Lund*

Socken: *Banlöf*

Berättat av: *"Lädrans skald"; Kristoffer Persson*

Uppteckningsår: *1942*

Född år *1844* i *Bjereshög*

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Historia om Lädrans skald.

När Södrens spald trodde att hjärtat hade stannat i honom så att han skulle dö.

Det var en gång när Södrens spald var på besök i Malmö hade han blivit tagit något för mycket till bräta så tyckte han att det kändes som om hjärtat hade stannat i honom.

Så gick han in på apoteket Lejonet där och fråga om han inte kunde få sitta här lite ty det kändes ju som han nu skulle dö och det var han nu väcker på.

Hur kan ni då veta det så bestämt sade nu apotekaren. Jo svara han då: Hjärtat har ju stannat i mig så då tar det ju säkert att jag där också.

Apart svarar då apotekaren: Hjärtat stannar ju inte i en menskas fjär än döden inbruster.

Får inte de så då skulden, tack min sann för underättelsen, då kan jag väl gå igen då.

Jadå svarar då apotekaren, men kom nu först här in om

diskens så skall han få några droppar för säkerhets skull,
Och så fick han ett par glas konjak där inne på kon-
toret, och då sa han ju som vanligt, skål, tack min sann-
a ja min sann de ska då väl att ja fick di två, för nu så
känns de ja som om de var kommit till igång igen.

De e kanske bäst att han får en ti så då apotekaren, ja
tack min sann så då skalden, ä så fick han en ti, ä då sa
han åter skål, tack min sann, nu slår de riktigt som en dala-
klocka så då skalden de kan ^{ja} höra.

Nu vet ja va där ska ti när de börjar stanna så han då, de
e ja precis som när en klocka är nedan, då får man dra den.

Men då skratta apotekaren ä så, ja di skalderna di e då lix-
galna allisammen, nu får well skalden dikta en visa om
de när hjärtat hade stannat i honom.

Detta har han själv berättat för mig en gång och det var
på vintern 1892. hos fru Kersti Adamsson i Skåf, nu Seg.
14/5 1942.

När Födens
skald trodde...

Sid. 2.